

מנהל המע"מ לא הסכים לנכות מס תשומות בשיעור מרבי של 2/3 עבור כלי הרכב הפרטיים שהעניקה "יינות ביתן" לעובדיה הבכירים. ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור שהגישה הרשת לאחר שקבע כי לא הוכח שהשימוש העיקרי ברכבים הוא לצורכי העסק.

פסק דין שניתן לאחרונה בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בערעור שהגישה רשת "יינות ביתן" על שומה של מנהל מע"מ אשדוד מבהיר למעסיקים כי כדי לזכות בניכוי 2/3 ממס התשומות עבור מימון רכבים לעובדים יש להוכיח שהשימוש העיקרי ברכב הוא לצורכי העסק ולא לצרכיהם הפרטיים. במקרה הנוכחי קבע השופט גד גדעון כי הרשת לא הוכיחה שנסיעות עובדיה הבכירים מהבית לעבודה ובחזרה מלוות בפעילות המשרתת את טובת העסק.

רשת יינות ביתן נוהגת להעניק לחלק מעובדיה רכבים פרטיים ונושאת בהוצאות התחזוקה שלהם. בדיווח שלה למע"מ אשדוד בשנות המס 2009-2012 היא ניכתה עבור רכיב זה מס תשומות בשיעור של 2/3 בטענה שעיקר השימוש שעושים העובדים ברכבים הוא לצורכי העסק.

אולם מנהל המע"מ לא הסכים עמה וסבר כי הרשת לא הוכיחה שהרכבים הללו משרתים את העסק ומשכך התיר לה לנכות רק רבע ממס התשומות.

גם לאחר שהרשת המציאה לו נתוני GPS ומדגם של מספר רכבים שלטענתה מוכיחים שימוש עסקי, נשאר מנהל המע"מ בעמדתו, תוך שהסביר כי הממצאים מעידים כי עיקר השימוש ברכב היה לנסיעות מהבית לעבודה ובחזרה וזה אינו שימוש לצורכי העסק.

בערעור שהגישה "יינות ביתן" על החלטתו נטען בין היתר כי עובדיה ממשיכים לעבוד גם בדרכם לעבודה והביתה, כך שקיומו של הרכב מאפשר להם לשרת את העסק גם בדרכים. יועצת המס של הרשת העידה כי היא עצמה מנצלת את זמני הנסיעות לשיחות טלפון עסקיות וניהול עובדים.

מעבר לכך, הוסיפה הרשת, כי העסק נהנה מכך שהרכב מאפשר לעובדים להגיע לעבודה במהירות, גם אם הם גרים רחוק, ולהתחיל את יום העבודה מרגע שהם יוצאים מהבית.

הנהנה העיקרי הוא העובד

אולם השופט גדעון הסכים עם גישתו של מנהל המע"מ שלפיה לא הוכח כי עובדי הרשת, שמקבלים רכב כדי להגיע למקום העבודה ובחזרה לביתם (להבדיל ממצב שבו הם משתמשים ברכב כדי לבצע עסקאות דוגמת אנשי מכירות), עושים בו שימוש שמיטיב בעיקרו עם העסק.

השופט הבהיר כי מדובר כאן בתשומה מעורבת - שמסבה הנאה למעסיק ולעובד.

קטגוריה: מס הכנסה
נכתב על ידי תמר נודל שטרן, עו"ד ורו"ח

במצב כזה, כדי לזכות בהטבה של ניכוי 2/3 ממס התשומות המעסיק חייב להוכיח שהשימוש העיקרי שנעשה ברכב היה לצורכי העסק – כלומר, לביצוע עסקאות שחייבות במס, להבדיל משימוש לצרכיו הפרטיים של העובד.

לגופו של עניין, יינות ביתן הייתה צריכה להציג ראיות שמעידות כי העובדים השתמשו ברכב לצרכים עסקיים אך היא לא עשתה זאת. הדבר לא עולה מפנקסיה, עדותה הכללית של רואת החשבון אינה ראיה חזקה מספיק והרשת לא העידה עובדים אחרים שיאשרו כי המשיכו לעבוד תוך כדי הנסיעה.

השופט אף דחה את הטענה כי עצם העובדה שהרכב מאפשר לעובדים להגיע לעבודה במהירות מועילה ברובה למעסיק, שכן עובדים יכולים להגיע לעבודה גם בדרכים אחרות, ועיקר ההנאה שבהחזקת רכב פרטי היא שלהם ולא של מקום העבודה.

בסיכומו של עניין השופט קבע כי לא נפלה טעות בשיקול דעתו של מנהל המע"מ, ודחה את ערעורה של "יינות ביתן" תוך חיובה בהוצאות משפט של 40 אלף שקל.

ב"כ המערערת: עורך דין טל בן משה

ב"כ המשיב: עו"ד ערן סירוטה – פרקליטות מחוז דרום אזרחי

מאת: עו"ד ורו"ח תמר נודל שטרן העוסקת במיסים

באדיבות: אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

www.psakdin.co.il

הכותבת לא ייצגה בתיק.

פסק הדין בתיק ע"מ 22444-12-15